

ха сичко дрѹго, и на това си Обарнаха сич-
 кїатз оумз и рекоха, ха! „Вѣто намѣрих-
 ме Онова, шото ищемз! нїи Болгар-
 ски ще си сѧ оучимз!“ Тò добрè! И азъ
 пò много са радвамз: и за шòто самз да-
 скалз, много пò лесно è тò на мене да гò
 предавамз: но понèже нєма сичкòто Онова
 коèто и азъ и ты ѿ тòлкова времѧ дѣримз,
 за това нещѧ да тѧ лѧжа, амї ти прѧво О-
 бѧждамз коè è пò добрò и пò полèзно: а за
 дрѹгото тѧ повчѧвамз сз крòтостїю и любò-
 вїю да помагашз сосз сичката си дѣшѧ и рев-
 ность. И не трѣба да скорбїшз и да ти è
 мѧчно чї неразбѣрашз, амї трѣба да сѧ рад-
 вашз, за шòто затова си пò достòинз за
 похвалèнїе: зашò макѧрз да не разбѣрашз
 самз, нò понèже прѧво разсѣждавашз, за
 това и добрòто самз ѿ себè познавашз. За
 шò не è тòлкова много похвалèнз, който
 ѿ бащѧси именїе намѣрилз, пѧ не гò прѧс-
 нѧлз, амї гò предѧлз на синовѣтѣ си, амї
 è пòвече похвалèнз, който ѿ бащѧси нищо
 не намѣрилз, амї самз придобѧлз, и на сы-
 насїго ѿстѧвилз. Такѧ è и вз това дѣло: